

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: I Cana Galilæa der Et Bryllups Høytiid skeede

Citation: Kingo, Thomas: "I Cana Galilæa der Et Bryllups Høytiid skeede", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 188. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid79395.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

under dend Melodie: Dend signede Dag er os beteed, etc.

I Cana Galilæa der Et Bryllups Høytiid skeede, Vor JEsus og hans Moder kier De vaare selv tilstede, Disciplerne de vaar' og der, Bedrøvelse kom ogsaa nær, Thi Viin vaar ey for haande, Maria gaar til Sønnen sin, Hun siger: de har ingen Viin, De ere i stoor Vaande.

[2] O Qvinde, hand strax svarede, Hvad er det for en Tale? 189 Er jeg ey Verdens Hielpere, Hvo vil mig da befale? Min Time end ey kommen er; Maria bad dem alle der, Som tiente dem for Boorde, De alle skulle nøye see, Hvad JEsus hand befalede, At de med fliid det gjorde.

[3] De haffde effter Jøde skik, Sex Vand-Kar som der stode, Too Maader eller tre || vel gik I hver, der aff sig tode De Jøder som sig rensede; JEsus befaler Tiennerne, I Karrene I fylder Det reene og det klare Vand; Det gjøre de og strax paa stand, Og ofven fuld dem tylder.

[4] Dernest hand dem Befalning gaff, De skulle øs' og føre Til Kiøgemesteren der aff, Det monne de og gjøre: Der hand da smagte Vinen klar, Som lidet før var Vandet bar, Og det ey tænke kunde, Men Tiennerne som vaare med, Og hendte Vandet aff sin sted, De viste det til grunde.

[5] Strax Kiøgemesteren hengik, Dend Brudgom til sig kaldte, Og undrendes paa denne skik, Til ham saaledes taldte: Dend gode Viin hver skiænker først, At slykke sine Giesters Tørst, Men naar de drukne ere, Dend ringere mand da frembær, Men tvert imod dend beste her Du lader sidst frembære.

[6] Det var det allerførste Tegn Vor Frelsere hand gjorde, Udi dend Galilæisk' Egn, Ved Canæ Bryllups Boorde, Hvor med hand sin Almægtighed Og || Guddoms store herlighed Begyndte at udvise, Saa hans Disciple troede vist, At hand vist vaar dend HErre Christ, Ald Verden skulde prise.

[7] Gud Fader, Søn og hellig Aand, Som vilde selv fremlede En Evam til sin Egte-Mand, Vi hiertelig dig bede: Regiere du hver Qvind' og Mand, At de i deres Egte-stand Dig lydige maa være, Og i bestandig Kierlighed, I Guds Frygt og ald Ærlighed Retsindelig dig ære.

[8] Staa selv i deres stand dem bi, Imod ald Nød og Fare, Paa hver en deres Vey og stj Du dennem vel bevare, Og vende aff^{*} 190 Miskundhed din Ald deres Modgangs Vand til Viin, Og lad dem see din Ære, Paa det de med Bestandighed, Udi din Roe og herlighed Maa ævig hos dig være.

M: Niels Sørensen.